

7 січня 2013 р. після важкої хвороби обірвалася життєва дорога Лідії Григорівни Голомб — відомого літературознавця, професора кафедри української літератури Ужгородського національного університету, доктора філологічних наук, заслуженого працівника освіти і науки України, лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Зореслава.

Лідія Голомб народилася 10 червня 1938 р. в селищі Дворічна Харківської області. У 1960 р. закінчила українське відділення філологічного факультету Ужгородського університету, далі навчалася в аспірантурі, захистила кандидатську та докторську дисертації. З грудня 1965 р. працювала викладачем, старшим викладачем, доцентом, згодом професором кафедри української літератури УжНУ.

Л.Г. Голомб була однією з найповажніших знавців літератури кінця ХІХ — початку ХХ ст., хоча її дослідження українського письменства не обмежувалися лише цими хронологічними рамками. Її науковий доробок складають близько двохсот праць, зокрема монографії “Особа і суспільство в українській ліриці кінця ХІХ — початку ХХ століття” (1988), “Із спостережень над українською поезією ХІХ — ХХ століть” (2005), “Новаторські тенденції в українській літературі кінця ХІХ — перших десятиліть ХХ ст.” (2008), “Василь Пачовський. Закарпатські сторінки життя і творчості поета” (1999), “Поетична творчість Федора Потушняка” (2001), “Петро Карманський: життя і творчість” (2010), “Три поети раннього українського модернізму: Олександр Олесь, Грицько Чупринка, Микола Філянський” (2011), видання творів П. Карманського “Ой люлі, смутку...” (1996), Ф. Потушняка “Хвилини вічності” (2000), численні статті про творчість І. Франка, Лесі Українки, В. Стефаніка, О. Кобилянської, М. Вороного, М. Чернявського, В. Самійленка, Б. Лепкого, А. Кримського, Г. Чупринки, Б.-І. Антонича та інших видатних українських письменників. До академічної дванадцятитомної “Історії української літератури” дослідниця написала ґрунтовні розділи “Лірика Олександра Олесь”, “Лірика Миколи Філянського”, “Грицько Чупринка” та “Літературне життя 20-30-х рр. ХХ ст. на Закарпатті”.

Літературознавчі праці Л.Г. Голомб характеризують її як яскраву, самобутню творчу особистість із власним дослідницьким стилем. Його основні прикмети — суворо витриманий принцип науковості, глибока аналітичність, забезпечена широкою ерудицією вченого, логічна й переконлива доказовість думок, посилена увага до поетики як основного й незмінного предмета наукових студій.

Під її керівництвом здійснювалася наукова робота кафедри української літератури Ужгородського національного університету. Вона щиро ділилася своїми думками, ідеями з викладачами й аспірантами, була компетентним куратором для молодих літературознавців, опонентом багатьох наукових досліджень, входила до складу кількох спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських дисертацій. Під її науковим керівництвом написані кандидатські та докторські дисертації. Лідія Григорівна брала активну участь у наукових конференціях різних рівнів, її запрошували до участі в поважних літературознавчих форумах та виданнях.

У наукових працях Лідії Голомб, у її лекціях, практичних, семінарських заняттях, у професійних чи камерних розмовах про літературу вражало тонке чуття художнього слова. Любов до поезії, а водночас і непросту науку її розуміння вона прищеплювала багатьом поколінням студентів. Широка наукова ерудиція, тонке філологічне чуття, педагогічний такт забезпечували їй повагу серед студентської молоді та колеґ. Високий авторитет професора Л.Г. Голомб у літературознавчих колах України завжди спонукав її до ще наполегливішої праці.

...На письмовому столі залишилися недописані статті, недочитані книжки. Лідія Григорівна до останнього дня працювала, мала багато задумів, які, на жаль, уже не вдасться втілити в життя. Ми завжди пам’ятатимемо її як шляхетну, мудру Людину, чуйного друга та доброзичливу колеґу.